

vrchlabinky

Kumštýř Kanyza

40+

BYLO VÁM 40 LET?

ČAS NA
PŘEMĚŘENÍ
ZRAKU

ZDE

oční optika
MALINSKÝ

TRUTNOV, Bulharská 139
tel.: 499 812 561 | 777 212 561

www.optika-malinsky.cz

VARILUX®

OBSAH

Editorial

Můj přítel televize

JIŘÍ ŠTEFEK / šéfredaktor

Listopad je měsícem vrcholícího podzimu, depresí a melancholie. Venku většinou bývá nevlídná a brzy je tma. Letos tohle všechno nejspíš bude ještě „obohaceno“ i neodcházející epidemií koronaviru, která už během října vyhnala děti ze škol a zavřela restaurace. Trávit podzimní nevlídný čas lze mnoha způsoby. Například grunтовáním, četbou knih, ale i sledováním televize. Nebudeme si nalhávat, že ten třetí způsob je asi pro většinu lidí nejoblíbenější. V novém čísle Vrchlabiněk se proto na tomto tématu trochu vezeme. Jednak už v samotné anketě, ale přinášíme vám též i dva rozhovory s výjimečnými osobnostmi ze světa filmu a seriálové tvorby - Janem Kanyzou a Romanem Kopřivíkem. Z televize bychom si neměli brát jen zábavu, ale i čerpat poučení či podněty k zamyšlení. V listopadu jich bude několik, například výročí sametové revoluce nebo pohnuté bitvy na Bílé hoře. Nyní jde jen o to ujasnit si vlastní priority a zvolit správný program. ■

JAN KANYZA / str. 6 ▶ 13

STANISLAV LELEK

str. 15

EVA NÝDRLOVÁ

str. 26 ▶ 29

JAN SOBOTKA

str. 18 ▶ 21

ROMAN KOPŘIVÍK

str. 32 ▶ 36

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23362, Sídlo redakce: Horská 634, Trutnov, www.vrchlabinky.cz, e-mail: redakce@vrchlabinky.cz, Redakce: Jiří Štefek, tel.: 721 907 146, e-mail: jiri@vrchlabinky.cz, Gabriela Jakoubková, Eva Vernerová, Veronika Štefková, Obchod, inzerce: Petr Ticháček, tel.: 605 419 358, e-mail: petr@vrchlabinky.cz, Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, obchod@xantipa.eu, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvíka Landová, Distribuce: Vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 2571-4482, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 3 000, Regionální mutace: Vrchlabsko, Titulní strana: Jiří V. Novotný.

INZERCE

TOPENÁŘSTVÍ ŠTĚRBA

voda – topení – plyn – chlazení

Tomáš Štěrba

(+420) 608 480 343

topenarstvisterbera@gmail.com

www.topenarstvisterbera.cz

Sledujete televizní seriály? Které?

Ilona Hejnyšová,
administrativní pracovnice

Televizní seriály pravidelně nesleduji. Viděla jsem jen pár dílů Specialistů nebo Ulice.

Jana Skrbková, ekonomka

Nejsem pravidelným televizním divákem, ale když čas dovolí, podívám se na seriály z produkce HBO. Hodně mne zaujaly seriály Černobyl a Pustina.

Dominik Zdržálek, fotbalista

V televizi je moc nesleduji, dříve jsem sledoval Ordinaci v růžové zahradě a Okresní přebor. Teď se spíše dívám na seriály na Netflixu. ■

Jitka Čápková, zdravotní sestra

Nejsem úplně seriálový typ. Když už něco v televizi sleduji, jsou to spíše kratší historické minisérie z produkce ČT, jako byla Bohéma nebo nedávno vysílaný Herec. Čestnou výjimkou je seriál Vyprávěj.

Luděk Khol,
náměstek ředitele Správy KRNP

Sleduji hlavně seriál závodů Moto GP a Formule 1. Dále pak seriál Specialisté, případně jiné seriály na principu české detektivky. S manželkou někdy i seriál Slunečná.

INZERCE

ZIMNÍ RADOVÁNKY ZAČÍNÁJÍ U NÁS

PŘIPRAVTE SVŮJ VŮZ NA ZIMU. NAVŠTIVTE NÁS
AUTORIZOVANÝ SERVIS, KDE VÁM NAŠI
ODBOVNÍCI POSKYTNOU TU NEJLEPŠÍ PÉČI.
ZNAČKA MOPAR JE ZÁRUKOU PROFESIONÁLNÍ
ÚDRŽBY VAŠEHO VOZIDLA.

ZIMNÍ SERVISNÍ PROHLÍDKA VOZU

499 Kč

VYBRANÉ ORIGINÁLNÍ NÁHRADNÍ DÍLY

VČETNĚ ČELNÍCH SKEL, VÝFUKOVÉ
SOUSTAVY, FILTRŮ A STĚRAČŮ

20 % SLEVA

lubricace osazen
připraveny
SELENIA

Abyste připravili váš vůz na zimu, poskytneme vám ty nejlepší služby sezónní údržby. Navštivte se svým vozem náš autorizovaný servis, kde všechny kontroly provádíme s mimořádnou přesností a za použití originálních náhradních dílů. S našimi odbornými znalostmi jsme vám stále k dispozici.

HAVEX-auto s.r.o., Na Bělidle 503,
543 01 Vrchlabí
E-mail: vr.servis.fiat@havex.cz
Tel.: 499 406 312

Jsme tu pro Vás i v nouzovém stavu.
Nyní nabízíme rozvoz objednávek:
Vrchlabí a okolí zcela zdarma!

Objednávat můžete
na partnerském e-shopu:
www.qsport.cz

Neexistuje moje pravda, jen můj názor

🗨️ GABRIELA JAKOUBKOVÁ, FOTO: JIŘÍ V. NOVOTNÝ

Naposledy jsme si s Janem Kanyzou povídali před třemi lety. Na setkání s ním na jeho krkonošské chalupě jsem se opravdu těšila. Věděla jsem, že bude opět velmi moudrý a zajímavý. Nemýlila jsem se.

Při domlouvání setkání jste mě poprosil, at' najdu nějaké hezké téma, že vás už to samé stále dokola nudí... Na co se vás novináři nejčastěji ptají a vám to leze krkem?

Mnoho lidí položí otázku a samo si na ni odpoví. Dnes je takový princip žurnalistiky, respektive odvětví, kterému se obecně žurnalistika říká. Nebo vám odpovědi podsouvají. Stačí se podívat na televizní debaty. Zpravidla se mě ptají na ty prvoplánové věci – kdy jsem začal, kdy mě co napadlo, jak jsem se kam dostal, co jsem pil v seriálu Hospoda a podobně. Na některé otázky se nedá kloudně odpovědět. Vzpomínám si na Jiřího Koláře, který odpověděl jedné, zřejmě ne příliš zdatné, redaktorce

příšerné banální pitomosti, a když ona se tomu podívala, zcela nemilosrdně jí řekl: „A čemu se díváte? Na telecí otázku je hovězí odpověď.“

O čem si naopak povídáte rád?

Rád si povídám o tom, co mě zajímá a v čem vidím nějaký smysl. O tom, co se dá rozvinout do debaty. Takových témat je hodně, ale tím, jak je člověk zaměřen na svoji činnost, své konání, tak se rád baví s podobně založenými debatními partnery. Takové ty hospodské řeči, kdy se „mlátí prázdná sláma“, jsou k ničemu. Užil jsem si jich dost a už mě nebaví.

Napadá vás konkrétní téma, o kterém jste si dlouho s nikým nepovídali?

Stále mě zajímá výtvarné umění. Mám pár známých výtvarníků, galeristů nebo i kunsthistoriků (a že je jich už dnes velmi málo, prakticky vymizeli a nahradili je kurátoři) a s nimi si velmi rád popoví-

dám, ozřejmíme si své názory a leccos vysvětlíme. Většinou jsou to lidé mého věku, vedeme tedy velmi konzervativní a neprogresivní debaty, které ale pro mě mají veliký smysl. Ze svých přátel mohu jmenovat například dr. Neumanna, nestora kunsthistoriků Jaromíra Zemina a galeristu Zdeňka Sklenára. Bohužel, s některými si už nikdy nepovídám ani se jich nezeptám na to, co bych chtěl vědět a rád od nich slyšel. Víte, dnes je všeobecně problém bavit se o kumštu. Zjistil jsem, že žiju ve špatné době, respektive žiju v minulosti. Přišel jsem na to, že spisovatelé nepíší, hudebníci nehudou, malíři nemalují, filmaři nefilmují, herci nehrají. Všichni dělají projekty. Jsem z toho rozpačitý, protože já blbec jsem si vždy myslel, že projekty dělají architekti či projektanti. Žiju zřejmě v omylu, ale já v tom bludu rád zůstanu.

Při křtu mě knížky jste řekl, že mi nepřejete, abych se jednou stala celebritou. Jak byste charakterizoval celebritu?

Jde o krátkodechou záležitost. To je jako kořalka: velice rychle vás uvede do euforie, no a pak vám

podrazí nohy. Ale zase jsme u toho mého konzervatismu. Pamatuju si, že za mých studií jsme byli obklopeni osobnostmi. Všichni jsme je respektovali, uznávali a možná k nim někdy až nekriticky vzhlíželi. Ti lidé něco uměli a něco dokázali. Celebritu dnes uděláte i z popelnice a každý týden může být na televizních obrazovkách a v různých zpravodajstvích jiná. Člověk už se v nich nevyzná. Pramení to také z těch nešťastných technických pokroků, jako je internet, sociální sítě, instagram a podobně. Tam může psát a komentovat kdokoli cokoli, může se vyzvracet ze svých vlastních min-dráků, a to i anonymně. To nepovažuji za důležité a nemůže mě to nijak inspirovat.

Dovedou ze známé osobnosti udělat celebritu jen bulvární média, nebo tomu dotyčný musí jít naproti? Nejlepší je souhra. Ale celebrita se dá uměle vyrobit velice snadno. Stejným způsobem a se stejnou rychlostí se dá i zničit a zatratit. Slovo celebrita já nemám rád, i když pochází z mé milované francouzštiny, neboť célebre znamená slavný. Jenomže, co je to slavný? Spíše známý nebo populární.

INZERCE

www.kia.com

Nová
Kia Stonic

SLEVA AŽ
40 000 Kč

0% ÚROK

STONIC

KIA

The Power to Surprise

AUTOSAJM CZ, s.r.o.

Náchodská 509, 541 03 Trutnov | tel.: 499 841 558 | mob.: 776 696 266
e-mail: autosajm.prodej@autosajm.cz | web: www.autosajm.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ (NEDC 2.0). Kia Stonic: 4,1–5,4 l/100 km 94–123 g/km. Reprezentativní příklad financování Stonic Comfort 1.2 DPI s programem Kia s 0% navýšením: pořizovací cena 359 980 Kč vč. DPH, výše úvěru 233 987 Kč, akontace 35 % (125 993 Kč), pevná úroková sazba 0,00 % p.a., RPSN 8 % p.a.; měsíční (1–48.) splátka úvěru 4 875 Kč, měsíční splátka pojištění HAV 747 Kč, POV 506 Kč; poplatek za poskytnutí úvěru 2 340 Kč; délka úvěru 48 měsíců. Celková částka k uhrazení (jistina, úrok, hav. pojištění, pov. ručení, poplatek): 296 484 Kč, pojištění sjednáno u pojišťovny ALLIANZ. Nabídka je určena pro individuální zákazníky – spotřebitele na nákup jednoho vozu. Pro fyzické osoby podnikající a právnické osoby akontace možná od 0%. Pro fyzické osoby nepodnikající akontace možná od 20%. Podmínky pro firmu a podnikatele žádejte u autorizovaných dealerů Kia. Vyobrazení vozů je pouze ilustrativní a může obsahovat doplňkové vybavení. Pro bližší informace navštivte www.kia.com. Nabídka platí do 30. 11. 2020.

ŽELEZÁŘSTVÍ
ŠÍR
VRCHLABÍ

NOVÝ
KATALOG
ZDARMA

Nově
zrekonstruovaná
prodejna

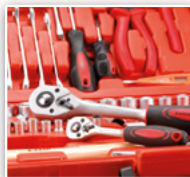
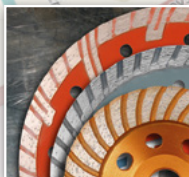

ŽELEZÁŘSTVÍ
JOSEF ŠÍR

Vrchlabí • Nádražní 1432

Tel. 499 423 883

STAVBA ■ DÍLNA ■ DŮM ■ ZAHRADA

Navštivte naši nově zrekonstruovanou prodejnu a eshop

www.extool.cz

Těšíme se na Vaši návštěvu!

EXTOOL.CZ

Většinou jde jen o módní vlny. Skutečných stálic je málo. V Praze právě probíhá výstava Rembrandta. To je opravdu slavný malíř, přes 400 let mu sláva vydržela, i když on o tom už neví. Myslím ale, že by mu to bylo jedno. Důležité je, na co kladete důraz – jestli na hodnotu, nebo proslavení se. Máte-li dobrého manažera, jste-li vstřícný k novinářům a snažíte-li se upozornit hlavně na svoji empatii vůči světu, dá se zařadit ledasco.

Ztvárnil jste nespočetně rolí. O kterých z nich jste byl ihned přesvědčen, že jsou to ty právě pro vás „šité na míru“?

Těch moc nebylo. V dobách, kdy jsem působil aktivně, se to příliš nenosilo. Obsazovalo se do rolí typově a vlastně to tak zůstalo dodnes. „Škatulka“ ze strany producentů a režisérů zůstává a rovněž přetrvává obsazování herců z přesvědčení, že na toho slavného herce dostaneme diváka do kina. Podobné je to po celém světě. Pro herce je důležité, když už tu roli přijme, aby v ní existoval natolik reálné a pravdivé, že je uvěřitelná. A to je právě to řemeslo.

Je mezi nimi některá role, která vás nějakým způsobem ovlivnila i v osobním životě?

Ne. Ani by vás neměla ovlivňovat. Nemůžete žít postavy jiných lidí v reálném životě. Naopak, z reálného života můžete čerpat inspiraci pro danou postavu a hledat ty podobnosti v sobě. Pokud tedy chcete danou figuru ztvárnit uvěřitelně. Záměrně neříkám pravdivě, protože pravda není nemovitost, pravdu nemůžete vlastnit. Neexistuje moje pravda, jen můj názor.

Našel jste při hledání podobnosti s rolí v sobě něco, o čem jste do té doby nevěděl?

Nic konkrétního mě nenapadá, ale mohlo se to stát. Člověk jako komediant je vždy postaven do určité situace a jde o to, jak by se v ní býval zachoval reálně. Jsou tedy chvíle, kdy jsem sám překvapen, jak bych já sám asi reagoval, i když si tím nemohu být jistý, protože reálně taková situace nenastala. Snad to říkám dost srozumitelně, pokud ne, proskrejte to a klidně napište něco jiného. Třeba, že sluníčko svítilo, bylo nám dobře a káva byla černá.

Sluníčko ale nesvítil a kávu jsem neměla...

To ale čtenář nebude vědět! Všechno je jen jako, takový malý podvod. Stejně tak jako ve filmu, také se tam skutečně nevráždí. Člověk plácne někdy do vzduchu „nejraději bych ho zabil“, ale neudělá to.

Když nad tím zauvažujete, každý člověk má v sobě dávku zla a dávku dobra a jde jen o to, co zvolí a co převáží v reálném životě. Vzpomínám si, je to už hodně dávno, na film Příliš velká šance. Ztvárnil jsem tam člověka, který, ne snad v úplně opilosti, porazil autem dítě, které zemřelo. Po uvedení filmu jsem přišel do trafiky a oni mi tam odmítli prodat cigarety. Trafikantka mi sdělila, že pro člověka, který přejel dítě, zabil ho a nepřiznal se k tomu, cigarety nemá. Marně jsem jí vysvětloval, že ten hoch se těší dobrému zdraví. Ne, nehnul jsem s ní, ona to přece viděla v televizi... Mnoho lidí si herce jako člověka ztotožňuje s figurou, kterou viděli na plátně nebo na obrazovce. Pozitivní je na tom to, že to bylo zahráno natolik sugestivně, až tomu opravdu uvěřili.

V ten samý den, kdy jsem si na vás připravovala otázku, jsem poslouchala rozhlasový dokument o Federicu Fellinim. Mimo jiné se v něm rozebíralo to, že obsazoval do svých filmů především herce dle jejich vzezření a jejich herecký um byl pro něj až druhořadý. Film totiž vnímal spíše jako obraz. Jak na to pohlížíte?

Ano, přes obraz vnímá děj, přes vizualitu herce vnímá postavu. Určitě to má něco do sebe, ale herec musí splnit režijní požadavky, musí svou roli zahrát. Mnoho lidí přistupuje k filmu trochu jako ke konzumu. Když je herec špatný, řeknou si, že ten film je špatný. Přitom nevědí, kdo to natočil, kdo to dal dohromady, neřeknou, že režisér je vůl. Herec je konečnou fází celého toho snažení, obrovského týmu, který se na filmu podílí. Zkrátka herec je vidět a podle něj se pak soudí.

V italském kultovním seriálu Chobotnice jste propůjčil hlas komisaři Corradu Cattanimu. Jak na tuto dobu vzpomínáte?

To byl opravdu kultovní seriál, protože s tím začal režisér Damiano Damiani, který měl tu mafii „v merku“ a na toto téma natočil spoustu filmů, velmi tvrdě a kriticky. Pokud na tuto práci vzpomínám, je to už s takovým odstupem, že si ji možná i trochu idealizuji. Tenkrát se dabing dělal zcela jinak. Všichni jsme stáli u mikrofonu a vedli dialog. To mělo smysl. Na jednom dílu seriálu jsme pracovali týden, zatímco dnes nadabujete celý film za dvě nebo tři hodiny. Jednotlivé postavy se vytáčí, takže vy s někým mluvíte a ve sluchátkách vám jde zvuk v originále. Vše je zrychlené, digitální. Neříkám, že je dnes dabing špatný, jen mi připadá trochu ošizený.

Oblastní nemocnice Trutnov a.s.
přijme do směnného provozu

VŠEOBECNOU SESTRU
na lůžkové interní oddělení

VŠEOBECNOU SESTRU nebo
ZDRAVOTNICKÉHO ZÁCHRANÁŘE
na interní JIP a na neurologickou JIP

VŠEOBECNOU SESTRU
na lůžkové neurologické oddělení

Nástup možný ihned, případně dle vzájemné dohody.

Nabízíme:

- hlavní pracovní poměr na dobu neurčitou,
- plný nebo částečný úvazek,
- nástupní mzdu od **34 590 Kč**, se specializovanou způsobilostí od **36 240 Kč**,
- motivační **stabilizační odměnu**, čtvrtletní **výkonnostní příplatky**,
- poskytnutí **služebního auta do trvalého soukromého užívání** (pořizovací náklady hradíme my, zaměstnanec hradí náklady spojené s provozem),
- podporu dalšího vzdělávání,
- 5 týdnů dovolené, výhodné závodní stravování, **příspěvek** na penzijní připojištění nebo životní pojištění, **benefitní kartu**, slevu **10 %** v nemocniční lékárně,
- příjemné pracovní prostředí, přátelský kolektiv a výhodu stabilní práce u jednoho z největších zaměstnavatelů regionu.

Požadujeme:

- vzdělání – odbornou způsobilost dle zák. č. 96/2004 Sb. v příslušném oboru, specializovaná způsobilost je výhodou (**specializační studium případně umožníme a uhradíme**),
- pozitivní vztah k pacientům,
- smysl pro týmovou práci, spolehlivost a komunikativnost.

V případě zájmu prosím kontaktujte:

Bc. Tereza Dudáčková, hlavní sestra
mobil: +420 603 259 883, telefon: +420 499 866 105
e-mail: dudackova.tereza@nemtru.cz

A samotná role?

No, byl trochu ubrečený, ufrňukaný, ale neměl to jednoduché. Byla to hezká práce a je potěšitelné, že po tolika letech si ještě lidé vzpomenou, že jsem to dělal já.

Kde a kdy nejčastěji malujete?

Mám dva ateliéry. Nebo přesněji dva a půl. Jeden tady na chalupě, kde je naprostý klid. Dva roky mám také nový ateliér v Praze. Ani tam mě nikdo neruší, protože je v posledním patře, nikdo tam nechodí a nikoho tam nezvu. Ještě stále si také držím ateliér o dvou malých místnostech ve Francii. Někde v bulváru jsem se sice dočetl, že mám ve Francii vilu, a protože jeden od druhého opisují, tak jinde psali, že dokonce rezidenci (asi aby to nebylo stejné), ale tak to bohužel není. Možná, že se ještě dozvím, že k té rezidenci náleží i služebnictvo, čínský kuchař a italský zahradník... Škoda, že se mě nezeptali, ale to by bylo asi moc složité. Ve skutečnosti jsou to jen dvě malé cimry v podkroví u známých, se kterými jsem se domluvil na rozumné ceně. Už rok a půl jsem tam nebyl a v dnešní době pandemie se tam asi ještě nějaký čas nepodívám.

Některé z vašich obrazů byste nikdy neprodal. Co především vede k takovému přesvědčení?

Srdeční záležitost. Asi s nimi nejsem nespokojen natolik, abych je chtěl dát pryč. Maloval jsem je třeba v nějakém rozpoložení, mám pocit, že jsem se dotkl něčeho neobyčejného, výjimečného nebo přišel na nějakou novou cestičku, kterou bych chtěl mít ještě na očích, abych na ni nezapomněl. Georges Braque říká, že dobrý obraz je ten, který předčil malířovu představu. A to je výjimečné. Na druhou stranu ale obrazy patří mezi lidi. Obraz, který je někde na půdě, v depozitáři, nebo dokonce v trezoru u nějakých boháčů, je mrtvý obraz. Aby obraz žil svým vlastním životem, potřebuje lidské oči, lidský kontakt.

Popište mi prosím, jakým způsobem vlastně tvoříte. Máte dopředu představu, co chcete ztvárnit, nebo improvizujete na základě momentálních pocitů?

Vizuální představu mám. Nedělám si tisíce přípravných kreseb a skic, abych je pak zrealizoval v obraz. U mě jsou to jen poznámky, mlhavé představy, kterých bych se mohl chytit.

Připrav se na zimu v Herlíkovicích

**Kupte si včas sezónní skipasy
do skiareálu Herlíkovice - Bubákov**

Děti	4 000 Kč
Junioři/senioři	5 200 Kč
Dospělí	6 400 Kč

cený sezónních skipasů 2020/21
platné od 1.10. do 30.11.2020.

S COVID-pojistkou o své peníze nepřijedete, neprojeté jízdné kvůli COVIDU Vám nahradíme další rok.

objednávky online: snowpass.snowhill.cz
objednávky offline: preiszlerova@snowhill.cz
info@skibubakov.cz

Obraz pak vzniká až při samotné tvorbě. Někdy se daří, jindy nedaří. Ideální je, když se vám obraz zjeví, aniž byste o to úporně usiloval. Malování je práce, která vás vyčerpává psychicky i fyzicky. V souvislosti s kumštem ale nesnáším slovo dřina. Dřou jenom netalentovaní.

Za jakých okolností a jak často se vám obraz zjeví?

Je to věc soustředění a zaujetí, kdy vlastně přestane vnímat čas. Vzpomínám si například na obraz, který vznikl ve Francii. Vstal jsem, udělal si snídani, kávu, sedl k plátnu a koukal na prázdnou plochu. Začal jsem něco dělat a najednou jako by zmizel reálný čas. Maloval jsem, až mě už bolely oči, téměř jsem na to neviděl a cítil se unavený. Bylo půl desáté večer. Naprosto jsem tedy přestal vnímat čas, zvuky, okolí, zapomněl jsem i na to, že bych měl obědvat... Nevnímal jsem nic kromě svého obrazu. To jsou ty svaté chvíle, vzácné okamžiky.

V roce 2017 jsem v Semilech navštívila výstavu vašich fotografií z Paříže. Čím přede vším je Paříž fotogenická, inspirující pro umělce?

Domnívám se, že každé místo je fotogenické, zrovna tak jako i každý člověk je fotogenický, nejen modelky, které se upraví, a pak dokonce vyretušují. Paříž mám rád, a tak jsem si ji chtěl zmapovat. V roce 2003 jsem tam tedy asi na necelý měsíc odjel. Každý den jsem vstával v šest hodin ráno (což je pro mě smrtelná hodina), protože jsem chtěl fotografovat místa a ulice, které mám rád, ještě bez lidí. Přál jsem si Paříž zachytit tak, jak jsem ji znal v šedesátých letech, protože tou nešťastnou globalizací se vše mění, sjednocuje a dostává univerzální kabát. Ta místa ztrácí svůj genius loci. Fotografoval jsem na černobílý kinofilm, žádný digitál. Nechtěl

jsem žádné retuše ani úpravy. Zkrátka, aby vše – světlo, stín, počasí – bylo skutečně tak, jak to bylo. Přál jsem si, aby na nich byla vidět i určitá nedokonalost. Zajímá mě fotografie syrová, která je něco mezi reportáží a dokumentem. V tomto směru jsem měl veliký spor s Vladimírem Gdovínem, který mi říkal, že přeci nejsem žádný Henri Cartier-Bresson. To opravdu nejsem, ale ani to nepředstírám. Všeobecně je důležité stát si za svým, a pokud možno si na tom trvat i s tím rizikem, které to přináší.

Už při jejím fotografování jste přemýšlel o uspořádání výstavu?

Ano, měl jsem představu, že kdyby se mi pár fotek povedlo, vystavil bych je. Udělal jsem tam odhadem asi čtyři sta snímků a z nich se vybralo třicet fotografií. Díky mým přátelům se pak nazvěšovaly, aby ve finále byly velkoformátové.

V čem shledáváte kouzlo černobílé fotografie?

Právě v té obrovské škále barev, od černé přes šedivou až po bílou. Když to řeknu zjednodušeně, má to pro mě půvab i v práci se světlem a stínem. I barva má samozřejmě své půvaby, používám ji v obrazech, ale přece jen se trochu divákovi podbízí a nahrává mu. Černobílá naopak probouzí fantazii.

Je věc nebo okamžik, který se vám nepodařil zachytit, a dodnes toho litujete?

Ano, jedna jediná fotografie. Ta mě velmi mrzí. Šel jsem po nábřeží, kde byly stánky bookenistů. Mají bedny a v nich staré knížky, grafiky, plakáty, obrázky, zkrátka vše možné. Většina jich byla už zavřená, jen jeden ještě zůstal otevřený. Stál na krásném místě. Představte si ten stánek lemovaný dvěma platany a v pauze mezi stánkem a jedním ze stromů byly vidět v mlze dva autobusy Notre Dame. Byla to kompozice jak naaranžovaná. Na malé židličce seděl bookenista, měl dlouhé fousy jako fořt ze Šumavy a z flašky pil víno. Vytáhl jsem aparát, ale protože mám starší aparáty (musím dát clonu, ostřit), nestihl jsem vše nařídit. Zvedl se totiž ze stoličky a vystartoval po mně, co si to dovoluju. Křičel na mě, chtěl peníze, vypadal to, že mi dá přes hubu. Raději jsem se omluvil a šel rychle pryč. Dnes není jednoduché fotografovat lidi na ulici. Té fotky ale lituju. Dokument nebo reportáž je dílem okamžiku. Musíte to práskat od pasu jako střelci na Divokém západě.

Které filmové hnutí z minulé doby vás zaujalo?

Nemám to nijak rozškátulkováno. Určitě mě ale

v mládí, kdy jsem to vnímal, zasáhl italský neorealismus. Samozřejmě i celá česká nová vlna, která jím byla svým způsobem také ovlivněna. V šedesátých letech došlo u nás k ohromnému rozvoji nejen kinematografie, ale i výtvarného umění a divadla. Tvořilo se něco nového a zajímavého. Víte, ono se těžko dá vymyslet něco z gruntu nového. Nedá se úplně vše dělat jinak. Když to slyším, mám se na pozor. Přezenu-li to, nechci se v divadle dívat na Hamleta, který jezdí na skateboardu, nebo na Ofélii, která se utopí ve vířivce. Petr Nárožný nám jednou říkal: „Já nepotřebuju vidět Jiráskovu Lucernu, kde učitelského pomocníka Zajíčka s poníženu suplikou vrchností hraje zajíc polní.“ Znovu říkám, že jsem staromilec. Velmi alergický jsem také na alternativní tvorbu, a to jakoukoliv a v jakémkoliv oboru. A protože se bavíme hlavně o divadle, budu znovu citovat Petra Nárožného: „Já bych těm alternativním tvůrcům přál, aby jim žlučník operoval alternativní lékař a dům postavil alternativní zedník.“ A do toho vpadl Luděk Munzar se slovy, že on by si zase nesedl do letadla, které by řídil alternativní pilot.

Poslechnete si také rozhlas?

Rozhlas mám všeobecně rád, ale poslouchám ho málo. Po hříchu málo. Toto médium (jak se dnes říká a já to slovo nesnáším) vyžaduje vaši pozornost, na rozdíl od televize, což je hra s obrázkem, a když si odskočíte ohrát párek nebo si udělat kávu, u většiny pořadů vám nic neuteče. U rádia se musíte soustředit a poslouchat a díky přednesu a projevu se ten váš film nebo román promítá ve vaší hlavě. A každému trochu jiný. V tom je nesmírné kouzlo. Nedávno jsem dělal několik audioknih, což je móda, které jsem nerozuměl. Zjistil jsem ale, že to lidé docela akceptují. Audioknihy jsou vlastně něco mezi četbou a rádiem. Tituly jsem si pečlivě vybíral. Osobně si vzpomínám na dobu, kdy jsem byl kluk, televizi měl jen málokdo a rádio bylo členem domácnosti. Miloval jsem nejen rozhlasové pohádky, ale také večerní četbu na pokračování, při které se scházela celá naše rodina. Například Bylo nás pět od Karla Poláčka, kterou četl František Filipovský, a potom, dnes už téměř zapomenutý, román Františka Rachlíka Pozdrav pámbu pane Randák v podání Jana Pivce... Nádherne. ■

INZERCE

**PŘEMÝŠLÍTE
KOMU SVĚŘIT
SVOJI
NEMOVITOST?**

**EVROPA
REALITNÍ KANCELÁŘ
VRCHLABÍ**

☎ 499 423 793

☎ 737 767 767

✉ vrchlabi@rkevropa.cz

www.rkevropa.cz/vrchlabi

Hradec Králové

Český rozhlas 75 let s vámi

ZPRÁVY Z REGIONU | ČESKÉ PÍSNÍČKY | DOBRÉ RADY
ATRAKTIVNÍ SOUTĚŽE | ZAJÍMAVÍ HOSTÉ

90.5 FM | 95.3 FM | 96.5 FM | R-HK
hradec.rozhlas.cz

Vyznávám se ti, tati...

Možná, že jste na webových stránkách regionálního národopisného souboru Krkonošský Horal, na Facebooku, šuškanou mezi lidmi nebo kdekoli jinde v posledních dnech zaslechli, že můj táta, Stanislav Lelek, spolu s mamkou dlouholetý vedoucí našeho souboru, dne 9. 10. 2020 v pozdních večerních hodinách v nedožitéch 70 letech prohrál svůj boj s ne sice dlouhou, ale o to zákeřnější nemocí. Odešel, už není a nikdy nebude, ale...

Vím, jak smýšlel, jak měl rád život a jak byl spokojený ve společnosti veselých členů rodiny, „souboráků“, přátel a kolegů, takže bych se docela rád vyhnul přemíře sentimentu a sladkobolných slov. Mnohokrát jsem si říkal, kde se tvá láska ke krkonošskému folkloru vzala. Bylo to na stránkách na Jankáči nad konírnou, když jste s kamarády „vyráběli koniny“? Nebo možná v městském parku, kde jste, podle tvého vyprávění, prováděli naprosto totéž? Anebo snad na korze po hlavní ulici v námořnickém oblečku za ruku s tvojí maminkou a už tehdy vedoucí souboru Horal, kdy jsi využil jakékoli příležitosti ten úbor poněkud zaneřádit, protože vůbec neodpovídal tvé představě o prožitém volnu? Nevím, ale jednou se muselo stát, že jsi

krojům, tancům, poudačkám, muzice a já nevím, čemu všemu ještě, úplně propadl. Pamatuji si, že jsem jako kluk občas sedl do našeho starého zelenobílého emběčka a mohl se s vámi jet podívat na Střelnici na zkoušku. Panečku, to byl rej. Takových lidí, zvuků a barev, paráda. Vůbec se nedivím, že sis to vše zamiloval.

Však také postupně pod tvým vedením a díky mámině podpoře soubor patřičně vyzrál a ukázal, co umí, co jeho členové dokážou, kam až se dostanou svou vlastní pílí a odhodláním. Jen smekám a klaním se až k zemi. Perfektní kousek se všem povedl. Však náš soubor díky tomu znají nejen u nás, ale i ve světě. Jsem na tebe a vás všechny tak hrdý...

Takže, až na nás svrchu nebo kam ti naši odešlí míří občas hodíš očko a zahlédneš, že tu zas provádíme nějaké lidské skopičiny, úplně vidím tvé obočí, jak se kroutí až ke spánkům a ze šibalských očí svítí pochopení. Pořád budu mít v uších tvé klasické „Pěrd“ na to, to sou jen ujeci, neživý předměty, důležitý je, co máš v hlauě a v srdci“. A tam já mám tebe. ■

Za Krkonošský Horal Petr Lelek

ŠKODA AUTO předala nové vozy sociálním zařízením

Ani v době navracející se epidemie koronaviru podnik ŠKODA AUTO nezapomněl na svoji společenskou odpovědnost. Poskytovatelům sociálních a zdravotních služeb ve Vrchlabí, Studenci a Dvoře Králové nad Labem společnost obnovila vozový park nebo jim natrvalo darovala vozidla nová.

Největší tuzemská automobilka na konci léta předala tři nové vozy poskytovatelům sociálních a zdravotních služeb ve Vrchlabí. Pečovatelská služba zajišťující sociální služby seniorům a zdravotně znevýhodněným občanům obdržela dva modely OCTAVIA COMBI v provedení se 7stupňovou automatickou převodovkou, Domov pro seniory Vrchlabí získal praktické SUV KAROO, do kterého se seniorům vzhledem k výšce umístěným sedadlům lépe nastupuje a vystupuje.

„Závod na výrobu automatických přímo řazených převodovek DQ200 ve Vrchlabí je součástí automobilky ŠKODA AUTO od roku 1946 a díky neustále zaváděným inovacím se řadí na špičku ve svém oboru v rámci mezinárodního srovnání. K modernímu podnikání patří také společenská zodpovědnost, a proto dlouhodobě spolupracujeme také na

rozvoji města a jeho nejbližšího okolí,“ uvedl Ivan Slimák, vedoucí závodu ŠKODA AUTO ve Vrchlabí. „Jsme rádi, že můžeme takto pomoci našim starším a zdravotně znevýhodněným spoluobčanům.“

V rámci boje proti šíření koronaviru se společnost ŠKODA AUTO rozhodla darovat 100 vozů ŠKODA OCTAVIA organizacím poskytujícím terénní zdravotní nebo sociální služby v České republice. Mezi organizace, kterým byly vozy takto darovány, patří i Farní charita Studenec a Diakonie České církve evangelické – středisko ve Dvoře Králové nad Labem.

Obě obdarované organizace byly z daru potěšeny. „Z automobilu Škoda OCTAVIA COMBI má naše organizace velkou radost a je pro nás velkým přínosem,“ uvedla ředitelka Farní charity

Studenec Heda Jiranová. „Kolegyně byla také příjemně překvapená výbavou vozu a tichým provozem. V současné době se vůz připravuje na zimní podmínky, které v naší lokalitě mohou trvat až do května. Takto reprezentativní vůz nám pomůže službu ke klientům dále rozšiřovat,“ dodala Jiranová. Také organizace ve Dvoře Králové nad Labem si auto nemůže vynachválit: „Děkujeme společnosti ŠKODA AUTO za významnou podporu, která přináší zvýšení kvality pro naše klienty a dobré zázemí pro pracovníky. To vše navíc v roce, který je pro nás všechny náročnou zkouškou,“ vzkázal Zdeněk Hojný z Diakonie České církve evangelické - střediska ve Dvoře Králové nad Labem. „Poskytujeme sociální služby zhruba 270 seniorům na Královédvorskou a každý den za klienty najezdíme více než 300 kilometrů. K tomu potřebujeme mít vytvořené podmínky a zajištěnou finanční či materiální podporu. Získáním nového automobilu ŠKODA OCTAVIA se naše situace významně zlepšila, pro péči o klienty jsme získali nový, bezpečný a spolehlivý vůz,“ doplnil.

Společenská odpovědnost automobilky ŠKODA AUTO zahrnuje řadu aktivit, které představují jednu z hlavních oblastí udržitelného rozvoje a tvoří nedílnou součást firemní Strategie 2025.

Firma se zaměřuje na podporu zejména v regionech, v nichž působí. Proto i výrobní závod ŠKODA AUTO ve Vrchlabí se jako dobrý soused místních obyvatel významně podílí na bezpočtu aktivit ve městě a okolí a přispívá k jeho atraktivitě. Mezi hlavní oblasti rozvoje patří zdravotní a sociální služby, vzdělávání, dopravní bezpečnost, ochrana životního prostředí a infrastruktura. Letošními dalšími projekty byly výsadba stromů, investice do rozvoje občanských sdružení a spolků a množství dalších veřejně prospěšných činností. V návaznosti na pandemii covid-19 navíc letos na jaře poskytla automobilka regionu okamžitou přímou finanční pomoc ve výši 2 miliony korun na opatření související s pandemií. ■

Obhajovat mandát je těžší

Vrchlabský starosta Jan Sobotka v říjnových volbách do třetiny Senátu obhájil svůj mandát a v horní komoře českého parlamentu bude reprezentovat trutnovský volební obvod dalších šest let. V rozhovoru pro Vrchlabiniky Sobotka analyzuje svůj volební úspěch a nastiňuje, jaké problematice se hodlá v dalších letech věnovat.

🗣️ JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: JIŘÍ V. NOVOTNÝ

Na úvod gratuluji k vítězství.
Děkuji.

Jak těžké bylo uspět a mandát obhájit?

Obhajovat mandát je vždy těžší, než když se o to člověk pokouší na začátku, protože ani neví, do čeho jde. Obhajoba byla určitě těžší, a to především proto, že první volba byla taková zvláštní. Tehdy před dvěma lety to byly volby doplňovací. Bylo to poté, co pan Hlavatý udělal onen známý kiks, a tím pádem se dost diskvalifikoval v následné volbě. Letošní volby byly o to těžší z důvodu, že Občanská demokratická strana postavila svoji vlastní

kandidátku, paní Sovovou, přestože ODS a Starostové šli do krajských voleb společně. Vedle toho to byly i volby, do kterých jako by šli kandidáti ze tří měst – Vrchlaby, Trutnova, Dvora Králové nad Labem – a každé z těchto měst výsledek voleb výrazně ovlivnilo svou velikostí. Když to shrnu do jedné věty: Bylo to těžké a jsem rád, že to je za mnou.

Ale volební výsledek byl jednoznačnější.

Ano. To mě překvapilo. Především v druhém kole.

Ale i v prvním kole jste získal více procent hlasů než v lednu 2018.

Ano, také to bylo o několik procent více. Tehdy však bylo více kandidátů, tak se to trochu rozměnilo. Ale letos jsem očekával, že paní Sovová bude v prvním kole nejsilnější kandidát. Výsledek byl proto pro mne překvapením.

Jak moc ovlivnila volbu a její výsledek skutečnost, že na Trutnovsku kandidovali jen 4 uchazeči, což bylo mimořádně nejméně z celého Česka?

Určitě to má význam a výsledek to ovlivnilo. Řada

stran, například KDU-ČSL, TOP 09 či Piráti neměla svého kandidáta, a tak jejich příznivci mohli podpořit někoho dalšího.

Jak moc odlišné by bylo druhé kolo, kdyby proti vám do něj postoupila kandidátka ODS Klára Sovová?

Já jsem žádnou podporu před druhým kolem nevyjednával vyjma toho, že mi ji paní Sovová nabídla sama. Pak jsem využil i svého vztahu s předsedou Senátu Milošem Vystrčillem a požádal jsem ho o podporu. Nicméně kdybychom dvojici ve druhém kole tvořili já a paní Sovová, bylo by to druhé kolo těžší, a to především kvůli podpoře, které by se paní Sovové dostalo od Ivana Adamce a ODS v Trutnově.

Zmínil jste jméno Miloše Vystrčila. Až se bude v listopadu volit nový šéf horní komory, bude to i váš favorit na tento post?

Rozhodně. S Milošem Vystrčillem se známe už nějakých 23 let a já ho považuji za čestného a navíc schopného člověka. Protože jak nyní vede a řídí schůzi Senátu, tak to je naprosto brilantní a bezchybný výkon, což je také důležité, protože to není jen politická figura, ale je to i řídicí politik. My jsme spolu našli i takový průsečík přes Jaroslava Kubera, přestože můj život se s ním rozešel po mém odchodu z ODS v roce 1997. Nicméně jsme s Milošem Vystrčillem podporovali, aby nezůstalo ležet to, co se s Jaroslavem Kuberou stalo, co on začal a aby se to dokončilo. Takže ano, Miloš Vystrčil je můj jednoznačný kandidát do funkce předsedy Senátu.

Na výsledek voleb přišla řada reakcí. Jedna byla z pražského Hradu, v níž prezident Miloš Zeman uvedl, že účast byla nízká a dokázal by si představit, aby volba do Senátu byla pouze jednokolová. Co vy na to?

Já se v tomto smyslu necítím být politologem, abych to hodnotil. Dovedu si to samozřejmě představit, ale to by vyžadovalo změnu Ústavy a to je velice složitý proces mezi Sněmovnou a Senátem. Pan prezident si to může říkat, ale politická realita je tomu velice daleko. Takže jednokolová volba možná je, ale na druhou stranu dvoukolová volba může znamenat to, že lidé se ve druhém kole mohou rozhodnout pro někoho jiného. Z mého pohledu to jsou lidé, kteří se zajímají o věci veřejné. V prvním

tip
na mobil

IT CENTRUM VRCHLABÍ
Mobilní Telefony a Servis

Tel: 499 453 250 / 604301301 | Email: 301301@seznam.cz

Tento měsíc doporučujeme

Samsung galaxy S20 FE 6GB/128GB
Dokonalý mix funkcí a inovací klasického modelu S20 nyní přichází v upgradovaném Galaxy S20 FE. Dynamická barevná paleta a superštíhlý design, špičkový trojnásobný fotoaparát a velké množství parádních funkcí, které vám usnadní tvorbu obsahu na sociální sítě, vlogging i fotografování. Potěší hlavně všechny milovníky focení. **Tři zadní fotoaparáty:** 12Mpx ultraširokoúhlý, 12Mpx širokoúhlý a 8Mpx optický zoom s teleobjektivem jsou skvělou výbavou pro fotografování v jakýchkoli podmínkách.
Běžná cena 16.999,- / VIP cena 15.999,-

Huawei nova 5 T 6GB/128GB

Tento jedinečný přístroj totiž nabízí rovnou **5 fotoaparátů** – čtyři kamery vzadu a jednu úžasnou selfie čochu vpředu. Vedle vyspělých fotoaparátů se tento chytrý telefon pyšní i špičkovým výkonem. Ten mu zajišťuje **Bjádrový procesor Kirin 980** ve spolupráci s **6GB operační pamětí RAM**. Za zmínku pak rozhodně stojí i působivý design tohoto telefonu – na povrchu krytu (v této variantě vyvedeného ve fialové barvě) se nachází zajímavá textura s 3D efektem, která rozehrává nevšední hru světelných odlesků a stínů.
Běžná cena 8 999,- / VIP cena 7 999,-

Xiaomi MI 10T 8GB/128GB
Výkonný chytrý telefon s rychlým 144Hz IPS displejem, trojnásobným fotoaparátem a podporou sítě 5G
Běžná cena 13 999,- / VIP cena 12 999,-

Pro čtenáře Vrchlabinek nabízíme VIP cenu.
Přijďte k nám do obchodu, řekněte heslo: VRCHLABINIKY, a získáte výraznou slevu na uvedené telefony.

Těšíme se na vás v nově zrekonstruovaném obchodě.

PEUGEOT RIFTER

PŘIPRAVEN NA VŠECHNA VAŠE DOBRODRUŽSTVÍ

7^{LET*}
ZNACHOVÉ
ZÁRUKY

PEUGEOT i-Cockpit®

ZAVAZADLOVÝ PROSTOR AŽ 4000 l

AŽ 7 MÍST

MOTION & EMOTION

PEUGEOT

Společte si své sny. Je tu Peugeot Rifter se všestranným využitím jak pro rodinné, tak firemní účely. Velmi praktické široké boční posuvné dveře jsou vstupní bránou do moderního interiéru prosvětleného designovou multifunkční střešou Zenith®. Jakmile se ocitnete ve světě Peugeotu Rifter a usednete za volant, naplno pocítíte moderní koncept místa řidiče PEUGEOT i-Cockpit® s vyvýšenou přístrojovou deskou a dotykovým 8" displejem. Peugeot Rifter nabízí 2 délky karoserie a až 7místnou variantu s objemem zavazadlového prostoru až 4 000 litrů (při sklopení sedadel). Peugeot Rifter je připraven na všechno vaše dobrodružství.

PEUGEOT doporučuje TOTAL PEUGEOT FINANCE Spotřeba a emise CO₂ modelu Rifter v kombinovaném provozu: 4,1–5,7 l/100 km, 109–131 g/km. * Pětiletá značková záruka se skládá z běžné dvouleté záruky a následně ze servisní smlouvy Optway Garance na další 3 roky / do najetí 60 000 km. Foto je pouze ilustrativní.

kole byla volební účast 37 %, a tudíž nebyla malá. Účast ve druhém kole, které už nebývá spojeno s jinými volbami, je takto nízká vždy a je to spíš o jistém vědomí, jak je Senát zásadní. Nicméně aby kvůli tomu byla jen jednokolová volba, tak to si určitě nemyslím. Navíc jsem toho názoru, že pan prezident nemá říkat takové věci, že když jeho kandidát neuspěl v prvním kole, tak nepůjde v tom druhém volit. To považuji za absolutní nonsens. Spíš si myslím, že on by měl zvážit takové výroky. On tak vlastně některým lidem řekl „nechoďte ke druhému kolu voleb“.

V těchto volbách někteří senátoři neuspěli nebo již neobhajovali svůj mandát, a v Senátu tudíž končí. Jak vypadá takové loučení s působením v horní komoře parlamentu? Myslím teď například na Milana Štěcha, který v Senátu skončil po 24 letech.

Tohle je velmi dobrá otázka. Ptal jsem se na to i kolegů. Když už jsem byl v Senátu, tak jsem jedny volby zažil a nevyšiml jsem si takového loučení jako nyní. Ale bylo velmi důstojné. Na mě to nyní udělalo velký dojem, protože všichni si tam řekli, že vždy jsme se k době chovali slušně, přestože máme jiné názory. Poděkovali všem a popřáli si vše dobré do budoucna. A u pana Štěcha, protože on tam byl od samého počátku v roce 1996, to bylo bez nějakého sentimentu, ale všichni mu vřele zatleskali vestoje. On byl opravdu státotvorný a ve své roli předsedy Senátu vyrostl ve státníka.

Jaké priority jste si předsevzal na následující období v Senátu?

Práce se dá dělit na dvě věci. Ta zásadní je rovina zákonodárná. Senát dokázal a průběžně dokazuje, že deset procent z celkového množství zákonů je nakonec přijato s pozměňovacími návrhy pocházejícími ze Senátu. Hlavní role Senátu je upravovat, někde doplňovat či upozorňovat na chyby v zákonech. A deset procent zákonů není málo. Třicet procent zákonů je připomínkováno, ale nakonec to nedopadne. Mnohdy je to dáno pouze politickým zabarvením a dáno tím, z jaké strany pochází senátor, který změnu navrhne. Moje ambice je dělat věci, kterým rozumím. Je to především nový stavební zákon, a to je velmi vážná a průšvihová věc. Pak to jsou věci spojené s národní sportovní agenturou. Já jako jeden z mála v Senátu tuto agenturu podporoval a do dneška si myslím, že to má nějaký smysl. Co se týče regionálních témat, tak tam je to jednoznačně dálnice D11, zrychlení a dokončení její výstavby.

V posledních dvou letech jste působil i jako místopředseda zahraničního výboru Senátu. Předpokládám, že budete chtít v této pozici pokračovat.

Ano, o to mám zájem. Byl když jsem přišel před dvěma a půl lety do Senátu, tak jsem si nemohl moc vybírat. Obecně je to dané tak, že se architektura Senátu a jeho výborů staví po volbách. Ale byl jsem tam za to rád, protože pod vedením předsedy Pavla Fischera je to opravdu pro mě škola života, protože on je kariéřním diplomatem. A třetí polohou je obrana a bezpečnost a jsou zásadní témata jako kyberbezpečnost, bezpečnost investic dostavby Dukovan a Temelína, je tam i dovybavení armády České republiky. V té oblasti obrany a bezpečnosti se cítím opravdu dobře a byl bych rád, kdybych tam mohl být i nadále.

Ted' z jiného soudku. Epidemie koronaviru je zpátky. Co vy na to?

Jak říká Andrej Babiš, „v březnu tady byl nějaký statistik a pak se objevil až v září“. Ale vážně. Pan Dušek byl nedávno v Senátu a dal nám tam hodinovou přednášku. Covid je nemoc. Je to asi příroda. Je to normální, ale nyní nejde o nemoc samotnou, ale o kapacitu zdravotnických zařízení. Myslím, že situace je velmi vážná v tom, že pan Dušek čistě statisticky objevil křivku, podle které to bude probíhat, a ta křivka říká, že při nějakém počtu nakažených denně z nich pět procent skončí v nemocnici. A rychlost, jakou přichází těchto pět procent lidí do nemocnice a jakou se pak uzdraví, se pak v nemocnicích zcela zahltí počet akutních lůžek. Problém je statisticky naprogramovatelný a ta prognóza není vůbec dobrá. Za sebe bych řekl, že byt' jsme si po první vlně mysleli, že jsme pro to udělali maximum, tak s tím budeme žít dál a musíme se naučit žít trochu opatrněji, abychom nemuseli ta restriktivní opatření stále přivírat.

Když se rozhodlo o výstavbě polní nemocnice v Letňanech, padla i výzva, aby podobná zařízení vznikala i v regionech, nebo se alespoň nějakým způsobem mobilizovala kapacita lůžek. Je eventualita, že podobné zařízení by vzniklo i ve zdejší regionu?

Ve Dvoře Králové nad Labem existuje nabídka z Alzheimercentra, že tam mají k dispozici jedno celé patro se 46 pokoji se samostatnou sociální buňkou, a tato nabídka šla směrem k hejtmánovi Královéhradeckého kraje. Takže ta nabídka tady je. Výstavba na zelené louce nebo něco podobného tady zatím nepřipadá v úvahu. ■

Bývalá elektrárna se promění na centrum moderního umění

Nebourat, ale zachránit a vrátit někdejší slávu! I tak se dá stručně shrnout ambiciózní plán, který má revitalizovat jednu z posledních industriálních staveb v Trutnově. Už téměř zapomenutý objekt první počítkové elektrárny se změní na unikátní galerii. Výjimečná bude velikostí i programovou náplní, slibuje trutnovská rodinná firma Kasper.

PAVEL CAJTHAML, HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Areál koupila v roce 2011, a před čtyřmi lety se rozhodla bývalou elektrárnu přestavět na Centrum současného umění. „Když jsme začali řešit budoucnost nevyužitých prostor, byly pouze dvě možnosti: Buď elektrárnu zbourat a postavit na stejném místě nové výrobní haly, nebo objekty zrevitalizovat a využít pro něco jiného. Od začátku jsme se klonili k druhému řešení,“ vzpomíná Rudolf Kasper, zakladatel a jednatel firmy.

Centrum, nebo chcete-li galerie se zaměřením na sochy a plastiky, dostala název EPO 1 (Elektrárny Poříčí 1). Ve spolupráci s náhodským Atelierem Tsunami vznikly velkorysé plány. V pětipodlažní budově bývalé rozvodny mají být tři podlaží výstavních prostor pro menší 3D objekty, obrazy, grafiku i fotografie. Součástí objektu bude také depozitář a technické zázemí EPO 1. Největším prostorem se stane původní generátorovna a strojovna, ideální místo pro instalaci nadrozměrných a významných sochařských děl.

Letos v únoru se firma pustila do revitalizace. Dbá přitom na to, aby v exteriérech zůstal zachovaný původní vzhled objektů. Interiéry budou kompletně zmodernizovány, vytápěny a klimatizovány. Nyní už má Kasper hotovou administrativní část - v moderním stylu, ale se zachováním mnoha původních prvků. Na ní navázala rekonstrukce bývalé strojovny, výměna oken a generální oprava střechy. Proměna bývalé elektrárny v kulturní centrum je rozdělena do několika etap. Otevření funkční části se chystá na květen roku 2022. Úplně dokončení komplexu je ale plánováno až do let

2024 až 2025. Teprve tehdy bude zprovozněno celé zázemí galerie EPO 1.

A jaká bude programová náplň? Dá se předpokládat, že lákadlem budou sochy, které se díky svým velkým rozměrům do jiných českých galerií nevejdou. Umožňují to obří výstavní plochy s vysokými stropy. „Chceme se zaměřit na plastiky a sochy, protože prostory našeho centra si o to doslova říkají. Navíc máme k sochám vřelý vztah, v naší továrně spolupracujeme se sochaři a některá díla si sami kupujeme,“ připomíná Kasper.

Kasperovi počítají rovněž s netradičními workshopy s umělci a mládeží, sochařům umožní tvořit přímo v galerii, spolupracovat chtějí také se školami a veřejnými institucemi. „EPO 1 bude jakýmsi mozem a srdcem celého projektu. Zároveň ale chceme, aby z něj umění expandovalo do veřejného prostoru,“ upozorňuje Rudolf Kasper. Je přesvědčený, že projekt výjimečně soukromé galerie se ujme. „Kdybych si myslel, že Trutnov pro takový projekt není dobrá adresa, tak tady už dávno nebydlím, nepodnikám a nečiním tyto kroky. Naším cílem je taď dělat to, co nás baví a máme rádi, tedy umění a jeho podporu. Cílíme přitom nejen na region a republiku, ale do budoucna chceme být významní minimálně i ve středoevropském kontextu,“ líčí.

Prostorům první počítkové elektrárny by tak vrátil zašlou slávu. Když před 106 lety zahájila provoz, dodávala elektřinu pro víc než 60 měst a obcí. Nyní by mohla mnohem větší část našeho kraje, země i kontinentu zásobovat špičkovým uměním. ■

Společnost Hilding Anders Česká republika a.s., přední výrobce matrací, lamelových roštů, postelí a lůžkovin, hledá kandidáty na pozici

skladník materiálu

Sídlo společnosti: Roztoky u Jilemnice 215, 512 31

Co od tebe očekáváme:

- samostatnost a zodpovědnost
- fyzickou zdatnost
- ochotu pracovat ve dvousměnném provozu
- řidičský průkaz sk. B
- základní znalost PC

Co tě čeká:

- přejímání zboží a kontrola dokumentů, které zboží doprovázejí
- ukládání, skladování a vydávání zboží
- obsluha VZV
- práce na 2 směny

Co můžeme nabídnout:

- náležité zaškolení samozřejmostí
- zázemí a podporu stabilní nadnárodní společnosti
- přátelský tým spolupracovníků
- po zapracování smlouvu na dobu neurčitou
- možnost závodního stravování či stravenky + firemní bonusy a akce

Strukturovaný životopis zašli na níže uvedenou e-mailovou adresu. Bližší informace poskytne Markéta Ulvrová, tel. 736 753 792, marketa.ulvrova@hildinganders.com.

A part of the HILDING ANDERS family

www.hildinganders.cz

Vyplatilo se nám nasadit roušky dřív, než to nařídila vláda

Jarní vlna epidemie koronaviru výrazně zasáhla i podniky, které dodávají komponenty pro automobilový průmysl. Propady tržeb u mnohých byly obrovské. Vitesco Technologies ale patří mezi společnosti, kterým se podařilo těžké časy zvládnout. „V dobách, kdy automotive v České republice i Evropě prakticky stál, jsme udrželi výstupy z našeho závodu na zhruba čtyřiceti procentech,“ říká ředitel trutnovského závodu Lukáš Rosůlek.

Více než dobře začal rok 2020 pro firmu, která dodává výrobky pro značky jako jsou BMW, Audi, Ford, Hyundai, Renault, PSA, Volkswagen, Daimler či General Motors. V prvních dvou měsících se držela nad výrobním plánem. Denně produkovala vysokotlaká diesellová a benzinová čerpadla, komponenty pro vstříkovací systémy, turbodmychadla, senzory oxidu dusíku, vysokotlaké senzory, akтуátory či recirkulační ventily spalin. Jenže v březnu začal rádit covid-19 a všeobecný boj s nálezou zasáhl i továrny. Trutnovské Vitesco Technologies ze dne na den přišlo o zhruba pětinu zaměstnanců. „Najednou jsme ztratili 400 našich kolegů, zaměstnanců z Polska, kteří se k nám nemohli dostat přes uzavřené hranice,“ připomíná Rosůlek.

Pro největší trutnovský průmyslový podnik to byla ale jediná větší ztráta. Možným výpadkům personálu se vyhnul včasným zavedením preventivních opatření. Zaměstnanci nosili roušky mnohem dřív, než přišel covidový čas. „V našem závodě jsme plošně a povinně nošení roušek zavedli ještě dříve, než bylo nařízeno vládou ČR,“ dodává ředitel.

Pro mnohé zaměstnance Vitesco Technologies nebyly roušky zásadní novinkou. Na mnoha odděleních na ně byli zvyklí i před covidem. „Stejně jako pro lékaře i pro mnohé z nás jsou součástí pracovního oděvu,“ vysvětluje Rosůlek. Firma si navíc vyráběla vlastní dezinfekci, omezila kontakty mezi kolegy na minimum, aby se případně nákaza ne-

mohla nekontrolovaně šířit a neohrozila chod závodu. „Firma zvládla první vlnu epidemie bravurně. Za to patří díky všem našim zaměstnancům.“

Dodnes se dodržují pravidla 3R - tedy nosit roušky, mýt si ruce a dodržovat dostatečné rozestupy. Opatření zavedená v březnu jsou ve firmě stále platná. „Nerozvolňovali jsme je ani na léto, opatření jsme zachovali a díky tomu máme dnes situaci velmi dobře pod kontrolou. Nebylo těžké o tom naše zaměstnance přesvědčit, pochopili vážnost situace,“ chválí Rosůlek.

Samozřejmě, bylo by bláhové si myslet, že se při tak rozsáhlé epidemii covid do firmy vůbec nedostane. Dostal, ale takových případů bylo skutečně minimum. „Pro nás je důležité, že zaměstnanec, který s onemocněním případně přijde a nemusí o tom třeba ani vědět, tak nenakazí nikoho ve svém okolí,“ upřesňuje.

Firma v covidové době s propadem odvolávek nespada na 20 procent nebo dokonce méně, jako jiné firmy. Část zaměstnanců sice zůstala doma, ale na náhradu jejich mzdy až do konce srpna přispíval stát v rámci projektu Antivirus. „Závod jsme udrželi, výstupy neklesly pod 40 procent. De facto od května naše výroba neustále roste, v září jsme se dokonce vrátili na původní plán,“ přiznává Rosůlek.

Vitesco Technologies i proto potřebuje zhruba dvě stovky nových zaměstnanců. Snaží se je získat přímo na Trutnovsku. Nabízí přitom atraktivní pozice, které jsou vhodné nejen pro absolventy středních odborných škol a učilišť. Aktuálně poptává například technology, kvalifikované seřizovače i výrobní dělníky. „Potřebujeme jak dělnické profese, tak odborníky na to, abychom byli schopni obsluhovat všechna špičková zařízení a technologie, které tu máme,“ uvádí personální manažer závodu Milan Kubíček.

V Trutnově firma ročně vyrobí zhruba 20 milionů klíčových komponentů pro automobilový průmysl. Používá přitom nejmodernější výrobní, měřicí a laboratorní technologie. Aktivně spolupracuje rovněž s trutnovskými středními školami a předními českými univerzitami. Podporuje ale i vlastní talenty, snaží se využít potenciálu současných zaměstnanců. I ti, kteří začínají ve firmě v dílenských provozech s manuální prací, mají možnost výraz-

ného kariérního růstu. Úspěšně fungující speciální program kariérního růstu má Vitesco Technologies zavedený už dlouhou dobu.

„Potřebujeme, aby se náš personál dál rozvíjel a vzdělával. Za poslední dobu jsme povýšili každý druhý rok více než 100 zaměstnanců na vyšší pozici,“ poukazuje Kubíček na kariérní mapu, okolo které zaměstnanci procházejí cestou do provozu. „Všichni vědí, co musí splnit, aby se dostali na vyšší pozici. A že když se snaží a chtějí, tak se na ni opravdu můžou dostat,“ říká Kubíček.

Pro Vitesco Technologies s více než 2000 zaměstnanci je klíčová firemní kultura. Kromě příjemného pracovního prostředí nabízí zaměstnancům i pestrou nabídku benefitů. Například vlastní autobusovou dopravu či pravidelně pořádané společenské akce.

Poslední rok přinesl ještě další pozitivum. Povedlo se sžít s novým názvem firmy Vitesco Technologies, která byla ale po dlouhá léta známá jako Continental. „Jednoznačně to hodnotíme pozitivně. Zůstali jsme i nadále součástí Continentalu, ale máme vyšší míru vnitřní autonomie. To se ukazovalo posledního půl roku, kdy jsme dokázali opakovaně reagovat výrazně rychleji a pružněji,“ uzavírá ředitel trutnovského závodu Lukáš Rosůlek. ■

Volanovská 518, 541 01 Trutnov | Tel.: 800 800 552
Email: personalni.trutnov@continental-corporation.com
www.continental.jobs.cz | www.continental.com/cs-cz

Orientáček lze dělat v každém věku

Eva Nýdrlová je nepochybně vrchlabskou trenérskou legendou. Jejíma rukama prošly již celé generace dětí, kterým učaroval orientační běh a jež reprezentovaly či stále reprezentují Vrchlabí na českých i mezinárodních závodech. Za svoji celoživotní práci s malými sportovci byla oceněna i letos v polovině září, kdy obdržela ocenění „Nejlepší trenér“ v rámci vyhlášení nejlepších sportovců města Vrchlabí za rok 2019. Ve velkém rozhovoru pro Vrchlabinky Eva Nýdrlová popisuje svoje trenérské začátky, rekapituluje proměnu zájmů svých svěřenců a prozrazuje, kde na všechny svoje aktivity bere čas a energii.

••• JIŘÍ ŠTEFEK

Jak dlouho se věnuješ orientačnímu běhu?

Jako trenérka se mu věnuji od doby, co jsem přišla z vysoké školy. Orientáček jsem začala dělat právě na ní. A pak se ke mně přidaly moje děti a pak i další děti a najednou nebyl nikdo, kdo by se jim věnoval, protože bylo víc výkonnostních skupin. Než jsem šla na vysokou školu, kterou byla Fakulta tělesné výchovy a sportu v Praze (FTVS), tak jsem dělala spíš basketbal. Ale lze říci, že mě ze sportu bavilo všechno. Na orientáku je úžasné, že ho může dělat každý v jakémkoliv věku.

Opravdu každý?

No jasně. Například tam máme dětskou kategorii HDR, které říkáme „honí děti rodiče“, ale pak i kategorii veteránů. Tento sport se dokáže přizpůsobit lidem, kteří si myslí, že už jsou k ničemu a nemůžou nic dělat. Můžou! Orientáček lze dělat v každém věku. Takže v začátcích, když se objevily děti, já jsem pomáhala s trénováním. A když jsme je s Věrkou Knoblochovou naučily, co je mapa, kde

je sever a tak dále, tak jsme je předávaly ostatním. S malými dětmi mě ty začátky bavily nejvíce.

Nakolik může vnímání orientačního běhu a zájem o něj ovlivnit skutečnost, že se u něho běhá? Myslím tím především u lidí, kteří chtějí sportovat, ale nemají na to, aby byli klasickými běžci či atlety.

Ale já právě u malých dětí nechci vyvolat pocit, že zrovna trénujeme. Uvedu příklad. Já jim ukážu, že je někde kontrolka, a oni k ní běží jako o život. Protože tam chtějí být první. Jde o to jim to přirozenou formou podat. Že když tam někdo bude první, tak vyhrál. Spousta lidí se mě i ptala, kdy začít děti učit mapu. A já jim na to odpovídám, že v šesti letech určitě ne. Děti to nevnímají a neumí číst a psát. Na tréninky chodí hlavně kvůli tomu, že jsme hodně v lese. Nicméně postupně je pak připravujeme. Chce to trpělivost.

Kolik jí je potřeba?

Hodně (smích). Obzvlášť s malinkými dětmi. Člověk je občas musí vyslechnout. Dozví se při tom, komu vypadl zub nebo kdo má doma štěňa-

ta a tak podobně. Systém tréninku a závodění je stejně pak až u starších, kdy jim je jedenáct nebo dvanáct. Jak jsem zmínila před chvílí, máme tu kategorii HDR. V ní běhají rodiče s dětmi. Někteří s nimi opravdu běží a dítě přitom ani neví, co tam dělá. Jiní s nimi jdou a ukazují jim různé věci. Děti však stejně nejvíce zajímá, kde je mraveniště nebo nějaký klacek. Mně jde o to, aby se děti v lese nebály. Z kategorie HDR pak přecházejí do kategorie H10N, kdy jdou po fáborcích a jdou úplně samy. A já beru jako největší úspěch, když se dítě odváží jít samo po fáborcích. Pak už je předávám svým trenérským kolegům.

Tvými rukama již prošly celé generace orientačních běžců. Změnily se nějak děti oproti dobám před 30 lety?

Teď do toho hodně vstupují rodiče.

V jakém smyslu?

Především tím, že jim například naplánují pět kroužků týdně. V ten moment už pak děti nestíhají. Já například prosazuji, že když už dítě chodí na tréninky, tak ať jezdí i na závody. Jenže rodiče už mají na sobotu a neděli jiný program a děti jedou třeba k babičce. A já se pak ptám, k čemu je potom celá moje práce? Dříve do toho rodiče nevstupovali a naopak byli rádi, že děti chodí na tréninky, jedou na soustředění a potom i na závody. Teď mají některé děti spoustu zájmů a například v jednom dni mají i dva kroužky a dalších pět ve zbylých dnech. To potom chápu, že dítě chce být v sobotu nebo v neděli doma. Rodiče pak říkají, že si své děti za celý týden neužijí.

Tohle je asi jeden extrém. Jenže pak tu je extrém úplně opačný, kdy některé děti nedělají vůbec nic. Proto bych snad i pochopil, že se rodiče snaží děti zabavit, aby se nepoflakovaly a nevymýšlely lumpárny.

Asi je potřeba najít nějaký zlatý střed. Ale jak říkám, rodiče do toho mohou hodně vstoupit, a to jak pro, tak i proti. Když mi potom rodiče říkají, že nemají čas, já jim na to říkám, že na závody jezdit nemusí, stačí jen, když nám přivedou dítě k autobusu a my jim ho pak přivezeme zpátky. Nicméně jsem ráda, když mně z deseti dětí jedou na závody třeba tři. Dříve mě to docela trápilo, teď už mě to netrápí. Ale když už potom děti na soustředění nebo závody jedou, tak jsou nadšený. Dříve to bylo jinačí, děti jezdily všechny. Nechtěly být doma a těšily se na partu.

Zpět od výchovných postupů k samotnému oddílu orientačních běžců. Jak moc je ve Vrchlabí početný?
Nedávno jsem dělala evidenci a ve Vrchlabí je 119 členů, z nichž 65 je do věku 23 let. Začínáme se šestiletými dětmi. V současné době nám počet členů narůstá. V této partě máme sedm trenérů a spoustu ochotných rodičů.

Co má udělat čtenář Vrchlabinek, který se chce stát členem vašeho oddílu?

Takový člověk se může podívat na naše webové stránky www.oos-vrchlabi.cz, anebo přijde do sídla Spartak Vrchlabí a tam mu dají kontakty na příslušné lidi. Náš oddíl orientačních sportů má vlastně tři sekce: klasický orientační běh po lese, pak je tu lyžařský orientační běh (LOB) a pak je i MTBO, tedy na kolech. Jsme tedy běžci, lyžaři a cyklisti. Auta zatím nemáme (smích). A ve všech těchto kategoriích jsou soutěže a někteří se zúčastňují všech.

Jaké jsou s členstvím v oddíle spojené povinnosti? Platí se nějaký příspěvek?

Příspěvky jsou rozděleny podle věku a podle výše startovního. Děti 1000 Kč, mládež 1500 Kč a dospělí 2200 Kč. Díky Spartaku máme dotace a můžeme přispět na tělocvičnu, dresy a zakoupit i materiál pro organizování tréninků a soustředění.

Vrchlabí má silnou sportovní tradici, což se týká především školy na náměstí Míru u kostela. Spolupracuje Spartak, respektive klub orientačního běhu s touto školou?

Když tam byl Aleš Suk, tak se bál, abychom mu nějaké děti z lyžování nepřetáhli na orientáček. To se týkalo například Lucky Charvátové. Suk jednu dobu nechtěl, aby tyto děti měly orientáček a jako doplněk. A jeho nástupce Kulhánek? Dnešní doba je taková, že lyžaři mají třeba i tři nebo čtyři tréninky týdně. A oni nechtějí, aby se děti věnovaly jiným sportům. Ale třeba právě Lucka Charvátová to měla jako doplněk a říkala, že je pro ni zajímavější, když běhá od kontroly ke kontrole a ne jen tak po fáborcích. Ale samozřejmě jsme se s kolegy vždy vzájemně respektovali. Když jsme Sukovi řekli a slíbili, že mu Lucku nepřetáhneme, tak jí pak s námi na závody pustil.

Když se zeptám jako laik: V čem orientační běh spočívá? Co to je?

Pokud si někdo chce zaběhnout orientační závod, musí přijít na konkrétní závod. Já mu tam dám na prst takový čip, do ruky buzolu, aby si mohl zo-

CHCEŠ VYRÁBĚT AUTA BUDOUCNOSTI?

Máme pro tebe místo ve ŠKODA AUTO.

OPERÁTOR
VÝROBY

SEŘIZOVAČ

AUTOELEKTRIKÁŘ

OBRÁBĚČ

- ✓ Náborový příspěvek 12 000 Kč
- ✓ 13. plat
- ✓ Ubytování od 1 800 Kč/měs
- ✓ Výhodný pronájem auta

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

BEZPLATNÁ LINKA
800 111 141

nabor@skoda-auto.cz

www.skoda-kariera.cz

rientovat mapu. Na mapě je spojených například dvacet kontrol a závodník musí absolvovat všechny kontroly od startu do cíle. Dříve na kontrolách byl lampiónek s kleštičkami, nyní tam je krabička, kam závodník strčí čip. Tím se prokáže, že na příslušné kontrole byl. Závodník může kontroly absolvovat libovolnou cestou, ale v daném pořadí. Když například doběhnu k jedničce a potom ke trojce, tak se nic neděje, ale musím se vrátit ke dvojce a pak znovu ke trojce. Když budu mít jednu kontrolu navíc, tak se nic neděje, ale když bude jedna chybět, tak jsem diskvalifikována. Kudy ale poběžím, je úplně jedno, to si můžu rozhodnout právě podle mapy.

Když se běží klasický závod, jakou obvyklou délkou například má?

Jsou na to dány směrné časy. Jsou kategorie sprint, krátká a dlouhá trať. Městský sprint má například 4 kilometry, ale když se běží obvyklý závod do 23 let, tak to je například i 12 kilometrů.

Kolik se pravidelně koná závodů?

Východočeský pohár má 16 závodů, jarní a podzimní část. Pak je v Česku západočeská, jihočeská, ještědská oblast a tak dále. A každá oblast má pak tolik závodů, protože na základě toho si děti vybírají licenci B a A, a potom mají možnost závodit v republikových pohárech.

SPORTOVIŠTĚ

Skatepark je hotov

Město projevilo zájem o realizaci skateparku v létě 2018. V září byl vybrán výhodný a dosud nevyužitý prostor v areálu nového fotbalového stadiónu. Následovalo zhotovení několika návrhů vzhledu parku. Na podzim 2019 byl projekt podpořen dotací od ČEZu. V lednu 2020 podepisuje město Vrchlabí smlouvu s vyhrávající firmou – Mystic Constructions spol. s. r. o. Praha.

Park má povahou místa atypický tvar lichoběžníku. K jeho výrobě byl použit speciální beton, jenž zaručuje dlouhou životnost a odolnost vůči klimatickým podmínkám typických pro náš kraj.

Závodí někdo z Vrchlabí v těchto republikových pohárech?

No jasně, máme například reprezentanta Matese Štrégla, který je teď na škole ve Finsku. Začínal ještě jako předškolák, přišel do tělocvičny se starší sestrou, sedl si, snědl svačinu a řekl, že ve školce už běhal. Do lesa s ním chodila babička a byli tam hodinu. A ve Finsku je hlavně kvůli orientačkám. V LOB máme reprezentantku Adélu Randákovou a v MTBO Lucku Messnerovou a Zuzku Štréglovou. Máme spoustu šikovných dětí.

Když tě poslouchám, s jakým zalíbením o orientačním běhu hovoříš, kde vůbec na to všechno bereš energii a čas?

Já se v podstatě věnuji přípravce, s těmi staršími jedu jen na soustředění. Ale orientačkám mi hodně dal. Moje děti už vyrostly a já potřebuji mít pocit, že něco dělám a má to nějaký smysl. Mě to naplňuje, pro mě to není oběť. Když jedu s dětmi na soustředění, tak jim tam i vařím a to víš, že si je tam rozcapuju, protože vím, co mají rádi (smích). Jistě, je potřeba tolerovat věkové zvláštnosti, ale to k tomu patří.

A co bys vzkázala čtenářům a jak bys nalákala nové zájemce o orientační běh?

Jsme v lese, v přírodě a pokaždé někde jinde. Je to fajn! ■

parku je cca 5 milionů korun i s DPH. Park byl navržen tak, aby uspokojil požadavky všech typů jezdců. Je určen pro jezdce na skateboardu, in line bruslích, freestyle MTB, BMX kole a freestyle koloběžce.

Výstavba parku začala v první polovině července 2020, poslední terénní práce se uskutečnily na začátku října 2020. Poté bylo třeba, aby celý park, přesněji jeho beton zrál a došlo k jeho vytvrzení. Areál je sice hotov, ale vzhledem k aktuálně vyhlášeným opatřením proti šíření koronaviru je až do odvolání uzavřen. Po otevření bude provoz sportoviště limitováno mokrem, náledím, sněhovou pokrývkou a viditelností.

Zájemci, kteří chtějí finančně podpořit rozvoj a vybavení zázemí skateparku, mohou své dary posílat na transparentní účet **123-282950257/0100**, který je veden v Komerční bance. Všem dárcům předem děkujeme. (Jiří Šorm, člen týmu správců skateparku) ■

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA ZDRAVOTNICKÁ
A STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA
TRUTNOV

Studenti zdravky seženou dobrou práci. Dokonce si budou vybírat!

Zatímco většina středoškoláků byla v říjnu doma, studenti trutnovské zdravotnické školy měli naopak práci navíc. Pomáhali v personálně oslabených nemocnicích, kterým kvůli vrcholící epidemii koronaviru chyběly desítky zdravotníků. „Přestože se učilo online, spousta našich žáků nabídla svoje síly pro zdravotnictví, zdarma a dobrovolně pomáhali v krizové situaci,“ oceňuje ředitel Vyšší odborné školy zdravotnické a Střední zdravotnické školy Roman Hásek.

Kolik vašich studentů v nemocnicích pomáhalo? Více než sedm desítek. A já si toho velmi vážím. Kromě studijních povinností byli schopní ještě někde pracovat a podávat potřebné výkony. Vážím si ale i našich kantorů, kteří také chodili pomáhat, přestože učí a starají se o rodinu.

Čím prospěje krizová doba studentům?

Těm, co pomáhali, významně pomůže do praxe, do jejich profesního života. Mimo jiné je vystavuje stresu, ale tomu dobrému, pracovnímu. Věřím, že jednou v životě takovou zkušenost určitě ocení. Pokud se jako společnost z koronakrizy dostaneme, tak už taková situace zřejmě nikdy nenastane a další studenti v příštích letech už takovou zkušenost

možná nezažijí. A jak víme, nejlepší praxí pro život je právě zkušenost prožitá na vlastní kůži.

Které studenty potřebovaly nemocnice nejvíc?

Samozřejmě nejžádanější byly budoucí zdravotní sestřičky, tedy studenti oborů Praktická sestra a Diplomovaná všeobecná sestra. Po nich je ale velká poptávka dlouhodobě bez ohledu na aktuální epidemii. A bude velká pořád. Proto tvrdím, že zdravotnická škola je cestou k perspektivnímu povolání.

Jaké obory aktuálně zdravka nabízí?

Praktickou sestru, jako denní čtyřleté maturitní studium nebo jako pomaturitní tříleté dálkové studium. Diplomovanou všeobecnou sestru jako tříleté

obor. Absolvent je oprávněný užívat titul diplomovaný specialista a je to ve zdravotnictví vysoce kvalifikovaný pracovník. Pak tady máme také čtyřleté zdravotnické lyceum, které připravuje žáky na studium dalších zdravotnických oborů. Všichni mají stoprocentní jistotu, že seženou dobrou práci a že si dokonce budou moct vybírat. Obzvláště v současné době práce zdravotníků získává na velkém kreditu a uznání, protože to jsou lidé pracující v první linii.

Hovořil jste o zdravotnickém lyceu. Kam po jeho absolvování studenti míří nejčastěji?

Spektrum zdravotnických profesí, kam můžou jít, je ohromné. Od psychologa a rehabilitačního pracovníka či maséra, přes záchranáře a laboranty až po lékaře. Během studia lycea se může student rozhodnout a najít se v tom, co by ho bavilo. A teprve pak se tím směrem vydat. Ale není povinností jít dál přímo do zdravotnictví. Může to být i podobný obor, například učitelství přírodovědných předmětů.

Na co jste ve škole pyšní?

Zdrávka je školou, která má srdce, nabízí zážitek a poslání do budoucnosti se skvělou perspektivou. To jsou hodnoty, kterých si ceníme. Pyšní jsme na více věcí – například na spolupráci s podobnými školami v zahraničí. Kontakty se světem jsou v našem oboru velmi důležité. Jsme pyšní na výsledky maturitních zkoušek, v porovnání s ostatními zdravotnickými školami jsme nadprůměrní. Pyšní jsme na školu samotnou, jak je dobře vybavená, jak hezky vypadá, a pyšní jsme i na to, jak tu panuje velmi přátelská a rodinná atmosféra. Všichni pedagogové jsou profesionálové, svému oboru rozumí, a baví je učit.

Čím se liší zdravotnická škola od jiných středních škol?

Téměř se nám tu neobjevují kázeňské problémy. Naši studenti mají velké srdce. Vědí, že chtějí v životě pomáhat, a už během studia zjišťují, že je to naplňuje. Je to volba pro touhu někomu pomáhat, rozdávat se pro někoho, být v akci a napětí, protože je to baví. Drtivá většina studentů oceňuje, že naše škola pro ně byla správnou volbou.

Co na zdravce oceňují současní studenti?

Mladí rádi cestují a poznávají svět, takže se jim líbí kontakty se světem, které máme. Spolupracujeme například se školami ve Francii, Finsku, Španělsku, Itálii nebo Německu. Všude máme velmi dobrou spolupráci, naši studenti tam jezdí na stáže a od nich zase k nám jezdí jejich studenti. Také se snažíme přinášet do výuky moderní technologie, máme tu například virtuální realitu vhodnou pro poznávání lidského těla. Chystáme novou 3D učebnu. Mnoha studentům se ale líbí, že i oni sami mohou učit.

Prosím?

Často si nás jiné školy nebo instituce zvou, abychom pomáhali se vzděláváním, například s výukou první pomoci. Takže například do základních škol vyjždí naši studenti prakticky týden co týden. Co se sami naučí na zdravce, můžou hned předávat dál. Umění komunikovat je u zdravotníka jednou z nejdůležitějších vlastností. Umět se zeptat a něco vysvětlit. Dnes chceme, aby člověk řekl, co ho trápí, co potřebuje, a z druhé strany aby někdo správně poradil, co mu pomůže. Psychologie tady má velkou důležitost a podporu.

...dej do toho
+;) srdce!

studujnazdravce.cz

www.szstrutnov.cz
www.zoat.cz

Psaní a tvorba seriálu je taková tovární výroba

Scenárista a dramaturg Roman Koprivík žije s rodinou v Hrabačově u Jilemnice. Poslední tři roky působil jako šé-fautor seriálu TV Prima Modrý kód a nadále na tvorbě seriálu spolupracuje, je autorem scénáře seriálu Znamení koně, autorem některých dílů Ordinance v růžové zahradě, jako dramaturg pracoval na seriálu Vyprávěj, Rodinná pouta, Velmi křehké vztahy nebo Temný kraj. Ve svém repertoáru má i rozhlasové detektivky či rubriku Tichý pouťník. V našem rozhovoru jsme se podívali do zákulisí řemesla scenáristů a tvorby televizních seriálů.

🗨️ EVA VERNEROVÁ,
FOTO: JAKUB KRÁLÍČEK, WWW.JAKUBKRALICEK.COM

Roman Koprivík se narodil v Chrudimí, ale své dětství prožil ve Vrchlabí. Přestěhoval se sem s rodiči v roce 1963, když mu byl necelý rok. Přišli sem za prací. Příběhy a lumpárny z klukovských let se tedy pojí právě s naším městem. Roman vzpomíná, jak s kamarády chodil tajně kouřit do areálu roze-stavěné nemocnice nebo jak spolu podnikali vý-pravy do vrchlabských podzemních chodeb, kde nacházeli věci ještě po německých vojácích. „Mezi klukama se dědily informace, kudy se dá dostat dovnitř, protože to bylo zadrženo, aby se tam ne-

chodilo, protože to bylo nebezpečný, a potom jak tam pak navíc nezabloudit.“

Když se rodina v Romanových třinácti letech odstěhovala do Prahy, opět kvůli práci, začalo se jim po Vrchlabí brzy stýskat, a tak koupili chalupu v Hrabačově.

Roman v Praze studoval gymnázium a po jeho do-končení byl rozhodnut, že dál rozhodně na žádnou školu nechce. Kamarád mu tehdy vyprávěl o své práci rekvizitáře na Barrandově a prý ať to zkusí taky, že filmařina je pohodová práce. Roman se tedy vydal do Barrandovských filmových studií

Soukromé rozhovory

Jedl z. s.

středa 18. 11.
UFFO Trutnov
19:00 hodin

**Bergmanovské variace na téma manželství a ztráty víry.
Sonda do vztahu muže a ženy.**

**Za roli Anny získala Lucie Trmíková v roce 2019 Cenu Thálie
a za tutéž roli Cenu Divadelních novin v kategorii „Herecký výkon“.**

Režie: **Jan Nebeský**
Hrají: **Lucie Trmíková, Martin Pechlát, Zdeněk Maryška / Martin Dohnal**

OlfinCar
Jedeme v tom s Vámi

AUTORIZOVANÝ PRODEJ A SERVIS VOZŮ

SKODA

VŠECHNY CESTY VEDOU K NÁM

Volkswagen Hradec Králové:	Volkswagen Trutnov:	Škoda Hradec Králové:
Na Rybárně 1670 500 02 Hradec Králové	Královédvorská 517 541 01 Trutnov	Na Rybárně 1670 500 02 Hradec Králové
Toyota Hradec Králové:	Toyota Pardubice:	Volvo Trutnov:
Brněnská 1228/6 500 03 Hradec Králové	Hradecká 570 533 52 Pardubice	V Aleji 101 541 01 Trutnov
Ford Hradec Králové:	Prodej ojetých vozů Choustníkovo Hradiště:	
Bratří Štefanů 66 500 03 Hradec Králové	Choustníkovo Hradiště 40 544 42 Choustníkovo Hradiště	

www.olfincar.cz

optat na volná místa. Shodou okolností tehdy potřebovali asistenta režie a rovnou pro Františka Vláčila. Hned po maturitě tedy nastoupil k filmu a dva roky pracoval s velmi uznávaným režisérem české kinematografie. Mezitím i přehodnotil svůj názor na vysokou školu. Roman vystudoval FAMU obor scenáristika a dramaturgie a odtud se začala odvíjet jeho kariéra.

Jak se podařilo, že jste se stal asistentem režie přímo Františka Vláčila?

To byla opravdu náhoda, štěstí. On v té době byl po několikaleté pauze, kdy nemohl z politických důvodů natáčet. Toto byl jeho asi třetí nebo čtvrtý film (Hadí jed, pozn. autorky). Na Barrandově už neměl takovou pověst a prestiž jako před pauzou, a proto se lidi ani moc neprali s ním dělat. Už na střední škole jsme chodili na klubový filmy a znal jsem jeho filmy z těch klubů, tak jsem tomu nemohl uvěřit. Ze začátku jsem si myslel, že si ze mě ten člověk na personálním oddělení určitě dělá legraci. Pro mě byl pojem.

Spolupráce s ním asi nebyla v tu dobu úplně jednoduchá, že?

Myslím si, že s ním nikdy nebyla jednoduchá spolupráce, protože on byl silná osobnost, byl prostě svůj. Měl vždy jasnou vizi, co chce, a neměl v úmyslu z toho ustupovat. Takže se nezdržoval velkýma zdvořilostma ke svým podřízeným, ale vždy za tím stál obrovský talent a jeho vize, kterou uměl zrealizovat, a pak vznikly ty nádherné filmy, jako je Markéta Lazarová a Údolí včel, kterými se světově proslavil. Byl samozřejmě přísnější a tvrdější, takže na mě křičel a nesnášel mě, když jsem ho popoháněl, když měl už být na place. Na druhou stranu průběžně z něj padaly věci, které jsou mi něco platné do teď. Každý režisér si svého asistenta vychovává. Třeba spal v autě, když jsme jeli na obhlídky, probudil se uprostřed cesty a řekl něco, co by se dalo napsat do filmové učebnice, a zase usnul.

Jak šla cesta mezi touto zkušeností a tím, že jste teď scenáristou seriálů?

Já jsem asistenta režie dělal omylem. Původně jsem chtěl psát. A jak se k něčemu tvůrčímu dostat nejlíp? Poslechl jsem toho kamaráda, a když jsem se při práci na Barrandově hlásil na FAMU, tak rovnou na scenáristiku a dramaturgii.

Do vašeho repertoáru tedy patří Modrý kód, Ordinance v růžové zahradě nebo třeba seriál Temný kraj.

Ano, ono ty obory jsou dva. Jeden je scenáristika, kde píšete scénář, a pak je dramaturgie, kde připomínáte a jste takový průvodce a oponent scenáristovi a dalším profesím. A já jsem u spousty těch seriálů dělal dramaturga. Co se ale týče scenáristiky jako takové, tak jsem dělal Znamení koně v České televizi, nějaké další menší věci a pak – jak jste říkala – Modrý kód. Tam jsem dělal šéfa autora poslední tři roky a teď tam dále spolupracuji jako dramaturg.

Mohl byste nám prosím popsat, jak vypadá psaní scénáře a spolupráce na tvorbě takového seriálu, jako je Modrý kód?

Je to vždy týmová práce. Speciálně pokud jde o ty dlouhodobé seriály, tak to nejde dělat jinak. Je to taková tovární výroba, protože toho je strašně moc, když se to natáčí v reálném čase, jak se to i vysílá. Jsou rozdělené úkoly. Začíná to tím, že se vymyslí sezóna, hlavní dějové linie, a pak se postupně rozepisují tyto děje do dalších úseků a pak až do jednotlivých dílů.

Takže jdete postupně od obecného ke konkrétnímu.

A úkol šéfa autora je mimo jiné to, že vymyslí dlouhodobé děje.

Vy tedy ovlivňujete, co se těm postavám v seriálu bude dít a jak se vše vyvine?

Když mluvíme o tom šéfa autorství, tak vy vydáte takový první výkop. Přijdete s výhledem, co by postavy měly prožívat příští půlrok třeba. Vše se samozřejmě dělá formou brainstormingu, v týmu vám to někdo oponuje. Máte právě dramaturga, který do toho šťourá. Máte producenta, který může říct: 'Takhle my to nechceme.'

Takže je tam i schvalovací proces?

Ano, samozřejmě. Máte nad sebou lidi, kteří zastupují toho, kdo to platí. Je to vlastně i dramaturg, který ví o nějaké dlouhodobější představě – v jakém žánru a v jakém duchu by to mělo být – a hlídá, aby to odpovídalo tomu, co si žádá cílová skupina. Všichni se musí shodnout, že tento příběh je zajímavý. A pak nastanou další kroky, kterými se příběh rozepisuje až do poslední fáze, a to je dialog, který už si vezme režisér.

A jak pracujete s charakterem postav? Máte je nastudované, abyste věděli, kdo se jak může chovat?

Ano, jedna věc je, že vy, dramaturg a další lidi v týmu už ty postavy známe a hlídáme to. Ti, kdo

píší dialogy, se střídají a každý díl třeba píše někdo jiný. Tak se musí pohlídat, aby ta daná postava pořád mluvila stejně, aby se neměnilo její chování a dramaturgické poznámky vypadají třeba tak, že napíšu: 'Tohle by Pepíček nikdy neřekl.', nebo 'To je kotrmelec, minule se k tomu stavěl opačně.' No a pak už se jen čeká, jestli jsme se nespětli. Úspěch se nedá nikdy dopředu úplně odhadnout, takže pak jsou všichni napjatí.

A jak to probíhá, když je to, jako v případě Modrého kódu, seriál z lékařského prostředí? Tam je důležitá přesná terminologie.

Tam jsou poradci, samozřejmě. Hlavně ze začátku, když bylo v Modrém kódu víc medicíny, tak jsme měli osm doktorů poradců na scénáře. Ti se střídali. Na každém dílu pracovali dva, ne aby se kontrolovali, ale aby se doplňovali. Pak byl při natáčení další doktor, který vše upřesňoval na místě. Aby i ti herci třeba věděli, jak zažívat ránu.

Údajně je Modrý kód nejopravdivější seriál z lékařského prostředí.

Ano, takový byl koncept na začátku a my jsme se o to opravdu snažili. Někdy to bylo i přehnaný, že tam bylo víc medicíny než příběhu. Ono se ale mění i očekávání diváků. Na začátku kvůli tomu, že to bylo hodně jiný tým, že tam bylo hodně medicíny a bylo víc pohledů do zákulisí nemocnice, tak to lidi bavilo. Bylo to pro ně nové. I jsme měli reakce, že to berou edukativně. Potom ale, jak už to trvalo nějakou dobu, a navíc i letos lidé vidí doktory v televizi všude, tak už to diváky tolik neláká. Už to není taková atrakce, že je seriál takto profesní.

Budete s tím dál pracovat, že si třeba řeknete: 'Teď bude v seriálu víc vztahů?'

Už se to děje. Celé je to už mnohem víc o vztazích než o medicíně.

A jak půjdete vy osobně dál? Připravujete nějaké projekty? Nebo budete dál pracovat na Modrém kódu?

Celé roky, co dělám Modrý kód, jsem na volné noze. Nejsem vázán žádnou smlouvou, že bych nesměl dělat nic jiného. Dále na něm spolupracuji jako dramaturg, píšu některé díly a tak. A zároveň samozřejmě běží i jiné dlouhodobé projekty, spolupracoval jsem třeba na dětských detektivkách pro Českou televizi a Slovenskou televizi, jmenovalo se to Kriminálka 5. C - dětský seriál. V tom bychom rádi pokračovali, což je tedy ještě ve hvězdách. Máme i další projekty, které chceme uvést do čin-

nosti. Jedna věc, co mi přijde zajímavá, je animovaný seriál. Nejde o večerníčky jen pro děti, ale bude to pro děti i dospělé. Rádi bychom jej připravili s lidmi ze Zlína, kde má animovaná tvorba obrovskou tradici, a tu tradici bychom chtěli pomoci vrátit. Máme námět, ale ten teď ještě nechci říkat.

Televizní tvorba ale není jediná oblast, které se věnujete. Vy jste v roce 1998 vydal i knihu - román z prostředí tvorby reklamních kampaní a předvolebního zápolení.

Ano, to už je dlouho.

Plánujete nějakou další knihu?

Já nemám čas. Mě by to bavilo možná ze všeho nejvíc, ale psaním knih se člověk moc neužívá a nemám čas si sednout a opravdu tomu věnovat půl roku nebo rok.

Je to tedy pro vás možný plán do budoucna?

Ano, určitě. Je to jedna z možností, ke kterým se třeba dostanu, až si ten čas udělám.

Pod vaším jménem jsem ještě objevila audioknihy, rozhlasové detektivky a rubriku Tichý poutník...

Já jsem pracoval i v rozhlase kdysi. Rádio mě bavilo hrozně moc. Udělal jsem několik rozhlasových her. A ten Tichý poutník jsou fejetony pro regionální vysílání pro Český rozhlas, byl to cyklus o tajemstvích Prahy. To mám také rád. Legendy a tajnosti jsou má záliba. Rádio by mě možná bavilo ještě víc než televize, ale to je stejný případ jako s knihami - moc vás to neužívá.

Před třinácti lety jste se vrátil bydlet zpět do podhůří Krkonoš. V rozhovoru s Alenou Zářbynickou pro Český rozhlas jste zmiňoval, že naše dvě městečka Vrchlabí a Jilemnice se z vašeho pohledu hodně liší. Čím?

Jak to já vnímám, samozřejmě se můžu plést, tak v Jilemnicích jsou lidé víc semknutí a je to víc taková komunita. Případá mi, že mají větší tradici. Možná je to i tím, že Vrchlabí je větší a je více na hlavním tahu, kde je i víc průmyslu, a tedy víc působí jako větší město a lidé mají k sobě dál. V Jilemnicích mám pocit, že se všichni znají, že si vidí do talíře, a má to své výhody i své nevýhody samozřejmě.

Máte na závěr nějaký vzkaz pro naše čtenáře, nebo se podělte o vaše životní motto?

Motto asi nemám. Jediné, co mě napadá, je, že hlavně v této době se nemáme zbláznit a nemáme žít ve strachu. Nebát se a nenechat se vystrašit. ■

Počet zakázek není omezen!

Testovali nás
a zvládneme to v pohodě!

www.pratr.cz

Tvořeníčko

✂ VERONIKA ŠTEFKOVÁ

Mám na výběr? Ptám se sama sebe. Buď doma něco udělám – rozumějte luxování, vytírání, mytí WC a koupelny, praní, věšení prádla, skládání prádla, žehlení, vaření či pečení a zadám dětem nějaké tvoření, nebo se na to vyprdnu a budu děti honit po baráku, přičemž na každou z předem vyjmenovaných domácích „kratochvílí“ můžu rovnou zapomenout. Je to jako rozhodovat se mezi špatnou variantou a ještě horší variantou.

Jednoduše řečeno: abych mohla doma něco udělat, musím nejprve děti zabavit něčím, u čeho vydrží alespoň půl hodiny. Pokud opustím od varianty posadit děti před počítač (čehož pak povětšinou lituji, že jsem to neudělala hned na začátku), tak mi nezbude nic jiného než jim připravit nějakou výtvarnou činnost. Výběr musí být co neefektivnější neboli musím zvolit takovou variantu, která je udrží co nejdéle na zadku, při které nadělají pokud možno co nejméně bordelů a při které se riziko zranění eliminuje na minimum.

Pastelky s omalovánkami jsou nuda. Nůžky jim bez dozoru dospělé osoby nesvěřím a po poslední zkušenosti s fixami, kdy malý vypadal jako Joker v podání Heatha Ledgera, už moc možností nezbyvá – vodovky nebo modelína. Buď po nich budu vytírat, nebo po nich budu luxovat.

Samotná příprava zabere celkem dost času. Protože když se děti neservou o vodovky, tak se servou o štětce, a když se neservou o štětce, tak se servou o kelímky. Není totiž možné, aby jeden měl kelímek menší než ten druhý, aby jeden měl barvičky spat-

lané dohromady a druhý téměř nové a bez ohledu na zvolenou techniku je štětec toho druhého vždycky ten lepší. Ochranné prostředky jsou naprostou nutností – pogumovaný ubrus na stůl a zástěra z umělé hmoty na děti. Pak už se jen modlím, aby kelímky zvrhly alespoň na stůl a ne do klína.

Hrátky s modelínou probíhají podle stejného vzorce, jen namísto boje o štětec nastane boj o formičky a nedej bože, aby jeden měl kelímek s modelínou v barvičce, kterou ten druhý k dovršení svého díla zrovna teď nutně potřebuje. Jen co skončí tanec s luxem, kýblem a mopem, jdu počítat škody, přičemž pokaždé doufám, že tentokrát to nebude tak zlé. Zlé to není, jelikož papír snese vše, ale je to katastrofa, protože na dítě se toho vejde alespoň dvakrát tak více než na papír.

Abych ještě v útlém věku nezadupala jejich počínající umělecký rozvoj, je nutné nejprve „zaáchat“ nad jejich výtvary, které musejí okamžitě putovat na výstavu a nesmí se za žádnou cenu vyhodit. Ještěže je dětská paměť krátká, a tak po pár dnech kresby putují do koše. Ovšem pozor! Dětské oči při vyhazování odpadků okamžitě zrentgenují obsah celého koše a poznají, že se na dně nachází právě jejich umělecké dílo. Proto radím – raději vyhazovat výstavku rovnou do popelnice. Potom, co děti pochválím, jak jsou šikovné, beru do ruky žinku a snažím se je vydrbat alespoň z toho nejhoršího. Posadím je k počítači – to aby ještě na poslední chvíli před večerí nevykrámovaly všechny hračky – a začínám druhé kolo tance s vysavačem a mopem.

Sečteno: 10 minut příprav, půl hodiny intenzivního úklidu a 30 minut ještě intenzivnějšího odklizení napáchaných škod. A to jsem se ještě ani nedostala k další oblíbené dětské aktivitě – asistenci při pečeni či vaření, ale to by vydalo na další kapitolu. ■

vitesco
TECHNOLOGIES

HLEDÁME NOVÉ ZAMĚSTNANCE!

NABÍDKU AKTUÁLNĚ OBSAZOVANÝCH POZIC ZÍSKÁTE NA WWW.CONTINENTAL.JOBS.CZ.

Vitesco Technologies Czech Republic s.r.o.
Volanovská 518, 541 01 Trutnov
800 800 552 (zelená linka)

WWW.VITESCO-TECHNOLOGIES.COM
WWW.CONTINENTAL.JOBS.CZ
PERSONALNI.TRUTNOV@CONTINENTAL-CORPORATION.COM

- ✓ Invalidní vozíky
- ✓ Invalidní skútry
- ✓ Polohovací lůžka
- ✓ Polohovací křesla
- ✓ Toaletní program
- ✓ Výrobky proti proleženinám
- ✓ Chodítka
- ✓ Dětský program
- ✓ Tříkolky, kola, handbiky
- ✓ Program pro obězní
- ✓ Baterie
- ✓ Prodej/Servis/Půjčovna

Kontakt:
tel.: +420 775 761 610
kundratice@krosmedical.cz
www.krosmedical.cz

Adresa provozovny:
KrosMedical s.r.o.
Kundratice 158, Košťálov 514 01
Otevřeno: po - pá: 8 - 16:30

Vrátíme vás zpět
do aktivního života

Staňte se součástí našeho týmu

v největší české kabelovně
na výrobu autovodičů ve Vrchlabí

Přijímáme technicky zaměřené kolegy na pracovní pozice

operátor/ka výrobních strojů

CO NABÍZÍME

- › Velmi zajímavé finanční ohodnocení
- › Pracovní doba v průměru 15 směn v měsíci
Tři dny ranní 12 hod., 2 dny volno, tři dny noční 12 hod.,
4 dny volno, tento režim se opakuje po celý rok
(na Štědrý večer se nepracuje).
- › Příspěvek na stravování, obědy
a chlazenky za 30 Kč
- › Příspěvek na penzijní připojištění
či životní pojištění 1 000 Kč
- › Rodinný program
- › Týden dovolené navíc a další benefity

J S M E T U J I Ž
9 5 LET

Záleží nám na tom, aby vás
práce v Kablo Vrchlabí těšila,
proto nabízíme individuální
přístup, rodinné hodnoty
i kariérní postup.

Kablo Vrchlabí s.r.o.

Českých bratří 509, 543 01 Vrchlabí
Jana Francová | vedoucí personalistiky
tel.: +420 499 401 331, 725 647 123 |
e-mail: jana.francova@kablovrchlabi.cz